

לפרשת חיי שרה (2)

א. מוות וחיים בפרשה אחת, סיומים והתחלות חדשות. אחרי מותה של אשתו ולפני שימות בעצמו, מבקש אברהם להקים משפחה לבנו.

ב. (ב) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: (ג) ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הפנעני אשר אנכי יושב בקרבן: (ד) כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: (ה) ויאמר אליו העבד אוילי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: (ו) ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: (ז) ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: [בראשית כד, 2 – 7]

ג. אחרי שעזב את ארצו, מולדתו ובית אביו, מבקש אברהם לחבר את בנו לשרשיו המשפחתיים. במשפחה רב תרבותית כל-כך, "איחוד משפחות" הוא בעצם גם "קיוץ גלויות".

ד. שיר פטרויטי / רוני סומק

אני עירקי-פיג'מה, אשתי רומניה
והבת שלנו היא הגנב מבגדד.
אמא שלי ממשיכה להרתיים את הפרת והחדקל,
אחותי למדה להכין פירושקי מאמו הרוסיה
של בעלה.
החבר שלנו, מרוקו-ספין, תוקע מזלג
מפלדה אנגלית בדג שנולד בחופי נורבגיה.
כלנו פועלים מפטרים שהורדו מפגומי המגדל
שרצינו לבנות בבבל.
כלנו חניטות חלדות שדון קישוט העיף
על טחנות הרוח.
כלנו עדין יורים בכוכבים מסגורי עינים
רגע לפני שהם נבלעים
בשביל החלב.